

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

شعر از عشق‌ری
فرستنده: محمود شاداب
۰۷ جنوری ۲۰۱۹

[صیدی از یاد رفته]

مجنون صفت به ناله و فریاد می‌روم
من صید نیم بسمل از یاد رفته‌ام
بی قسمتی ببین به ادائی که یار من
روشن نشد چراغ امیدم به شام مرگ
شد سالها که قامتِ سروش ندیده‌ام
تیر نگاه او به دلم می‌رسد چو برق
هردم شهید و بی‌کس و بی‌خانمان شدم
هستم به جان، غلام دلِ گلپرست خویش
از مهوشان کابلی آزرده خاطر
یارم اگر چه نیست ولیکن به کوی او
بی سیم و زر چو سیم‌بری یار من شد
حاجات من به هیچ زیارت روا نشد
جائی نموده‌ام درکِ یارِ با وفا
دانستم عشق‌ری پی‌خوبان فتاده‌ای

در بیستون به دینِ فرهاد می‌روم
بالک زده به خانه صیاد می‌روم
خواهد که یاد من کند از یاد می‌روم
یعنی کزین جهان دلِ ناشاد می‌روم
با یاد او به سایه شمشاد می‌روم
از بیم اگر به خانه فولاد می‌روم
آخر ز عشق روی تو برباد می‌روم
هرجا ز گل‌رخی که خبر داد می‌روم
درسوی هند هرچه که رو داد می‌روم
بهر تسلی دلِ ناشاد می‌روم
هر روزه در زیارت زرداد می‌روم
در نزد حضرت شه بغداد می‌روم
این بی وفا اگر دل من داد می‌روم
از خاطرت به ملک پریزاد می‌روم